

מסורת הש"ס

(א) תוספ' פ"ח ה"ז, וכע"ז לעיל עז. ותוספ' שם ה"ה, (ב) ועי' לעיל נב. ובתו' ד"ה גג, (ג) [מנחות כג: כג. תמורה ה:], (ד) ויקרא כב כה, (ה) ויקרא נדבה פרש' ד ה"ו.

שינויי נוסחאות

[illegible]

שיטה מקובצת

דברי יהודה אליבא דר"א מתני בין בבבול בין בבבשות. אף על דממתיק לא אחיז כרבי יסודה ודממתיק פליגי בעולה ובחטאת (ור"י לא פליגי) ונאליבא דר"י לא פליגי. וועד דממתיק משמע דלא פליגי בבבלי מומין אלא לכ"ע. וספק לאמה אף לר"א מדמיס, מ"מ לענין דמתיק בין בבבול בין בבבלי דר"א פליגי. וספק לאמה אף לר"א מדמיס, מ"מ לענין דמתיק בין בבבול בין בבבלי דר"א פליגי. וספק לאמה אף לר"א מדמיס, מ"מ לענין דמתיק בין בבבול בין בבבלי דר"א פליגי.

דמאשני לעיל באידך פירכא, אצל

כל הזבחים פרק שמיני זבחים

[illegible]

הכא כל תוסיף מהיכא. הרי אין כאן

[illegible]

אלמא דלית להו רואין: **שיקריב** ^[א]. דרבנן נמי אית להו רואין ומתני' ^[ב]אלו רבי יהודה היא: **שר"א אומר וקריב** ^[ג]. ואפי' לא קרב אחד מהם ^[ד] מוס בס לא יראו לכס בעיניהו הוא ^[ה] משמע הא ע"י תערוכת יראו צין צבלול כו' ומדר' יהודה נשמע לרבנן דפליגי עליה במתני' ומוקמי פלוגתא בדראין ואף ^[ו] בחטות ועולה צין ^[ז] צבלול צין וצבוסות קיימי וקמי לר"א התחתונים עלו לו וגבי עולה וזכור נמי ממכסיר במתני' אלמא יש צילה: **משני רבי יהודה אליבא דר"א**. דמוקי פלוגתא בצבוסות מוס דאין כסר ^[ח] לר"א ^[ט] אללא ^[י] ומתני' ^[יא] צין צבלול צין צבוסות ומקמי להו ^[יב] דאשי ^[יג] לענין כסר אבון דרובא כסר וקייאיה בתרומה שיעור צבלול מוס ועוד ^[יד] אבל לרבנן דפליגי עליה דר' יהודה ומי

[illegible]

לרד אשי דאמער לר' אליעזר דאין צינלע, דלר' יהודה דאמער דמיינר ר"א צבולל א"כ ים צינלע וואסער
נאלא קשיא דמני לנימער דמיינר דאכא רובא דם ממימה וקא יידיז למזנה שיעור דם צעלט מוס ועוד,
נאן פלעיגז עליה דר"י ומוקמי פלוגמייטיו אף בדיכא דשניין שום ומכשיר להו למריווייה, צבוסות פלעיגז

ה"ג **אבל** סוף חמאת י
צקן מערבית דרומית
צמחנה ראשונה של עולה י
דדס עולה צקן מזרחית

וכי תימא ה"נ בנתערב^א באחת אי הכי אמר
לו רבי יהושע הרי הוא עובר על כל תוסף
הכא כל תוסף מהיכא אלא אמר רבא^ב
בבלול לא פליגי כי פליגי בכוסות לר"א
אית ליה רואין לרבנן לית להו רואין ובבלול
לא פליגי והתניא^ג א"ר יהודה לא נחלקו ר"א
וחכמים על דם חטאת שנתערב בדם עולה
שיקרב ברובע ונרבע שלא יקרב על מה
נחלקו על דם תמימה שנתערב בדם בעלת
מום שר"א אומר יקרב בין בבלול בין
בכוסות^ד וחכ"א לא יקרב רבי יהודה אליבא
דר"א מתני בין בבלול בין בכוסות ורבנן^ה
בכוסות פליגי אמר אביי לא שנו אלא תחלת
חטאת ועולה אבל סוף חטאת [ועולה]^ו דברי
הכל מקום עולה מקום שיריים א"ל רב יוסף
הכי^ז אמר רב יהודה שירים צריכין איצטבא
וכן אמר ר"ש^ח לא שנו אלא תחלת חטאת
ועולה אבל סוף חטאת ועולה^ט דברי הכל
מקום עולה מקום שירים א"ר^י יוחנן ואיתימא
בבי אלעזר^י עדיין היא מחלוקת מתיב רב
הונא בר יהודה^{יב} קדש הם שאם נתערב
בדם קדשים אחרים יקרבו מאי לאו סוף
עולה ובכור וש"מ מקום עולה מקום שירים
לא תחילת עולה ובכור ומאי קא משמע
לן^{יג} דאין עולין מבטלים זה את זה האיי
מולקח מדם הפר ומדם השעיר נפקא תנאי
היא איכא דנפקא ליה מהכא ואיכא
דנפקא ליה מהכא מתיב רבא^{יד} והקריבו^{טו}
בני אהרן את הדם וזרקו את הדם מה

זו [ב] להכשיר זה ומתן
הגרע וי מיתא משוס דמי
לשלם מחתייה כגון צבור
דאפשר לשלם מחתייה יספ
דלא דמי דיתניס למעלה
עולה להכשיר דם מחטא
במקומו [ב] שז ואל תעשה
ליתן ד' מתנות [ב] לצד מתן

פא.

ה. במתנה שניה של עולה מיירי שהיא מקום שירים של חטאת אבל לאמה לרבנן דאין זה מקום שירים^ל ויית וסירים בקרן מערבית דרומית

מיהו י"ל כיון לסיק דרומי חינו
הפסוק אלא מטעמא דבעי' בסמוך
לו (עלי דף גה.) דומיא דשירים פנימיים
א"כ אין קפידא אס תחלה בצורכות
לפניהם להשכיר דתחלה עולה ורובת
מוכיח קצת בסמוך גבי נתן למעלה
ולא נמלך יחזור ויתן למטה ובעי
ללאוכוחי דמקום עולה מקום שירים
ומשמע שלא נתן עדיין כלל מתנות
עולה (בלבד) ^ל א"כ יפנה דרך שמאל
ויתן תחלה בקרן מערבית דרומית
שהוא מקום שירים ויתן שירים צפתי
קרנות: ^ה א"כ ^ה **מא** קמ"ה. חמשה
טובא קא משמע לן ^ה ליקרבו למר
כדאית ליה ב' מתנות שהן ד' ולמר
מתן אחד אע"ג דעבר על כל תגרע
ואו כל תוסוף ושמה י"ל כיון דהיב
לשם מים ליכא כל תוסוף וגם לא
משום כל תגרע כיון דשז ואל תעשה
ומתקן קרבו וכלא ^ה קרא נמי. ברוי"ה
ונתנאי היא ואיבא דנפקא א"ה
מהבא ואיבא דנפקא א"ה

[illegible]

ת' במתן ד' משנים ועובר על ז'
ו' במתן ד' אי אמרת ישפך אין שיך
שר שנפסל אבל עולה וחטאת שנפסל
ת' נדבה מאי איכא למימרה ומיהו [דף י"ל
ונים למטה אין לו לפסול בידים
הכא שאינו פוסלו בידים אלא עומד
אני ומיהו לר"א קשה דמשנה דחייב
אחת ועובר משום כל תוסף וצנימין
ע כשרין ומכשר להו לפרווייהו דבסות
עיל: לא שנו. הר' פלוגתא דטעמא
הוא פסלי רבנן דלית להו רואין ואסור
תעבר בתחלת עולה שנתעברו (יב)
טעמא וירקס לקיר המזבח ומאליהן
לא וירקס לקיר הזקוף כמשפט עולה
ך אלו ואלו מודים שיחזור ויתן למטה:
ולרבנן ישפך לאמה: קדש הס. בזכור
מיתוקמא כגון שנתעבר בתחתונים
ירן באיור מקומן (לעיל נא). תן יסוד
חילת עולה ומחלת בזכור הלא תן יסוד
יש צילה שניהם כשירין: ומאי קא
בזכור לא בטל המועט: האי מולקה
ר [שלן] יה"כ במתן [דף דס קרנות
דנפקא ליה כו'. ולקמן [דף ע"ג] מפרש
הקריבו בני אהרן הכהנים את הדם
יש לו לקבל ולזרוק ע"י שחיתא אם
מורה דם עולה דם חולין שיקרבו
ת"ל

קרא (ד"ב א ד"ל ב"ש):

עין משפט
נר מצוה

הלכה יא:

סז א מיי' פ"צ מהל' פסה"מ
הלכה יא:

תורה אור השלם

1. אַךְ בְּבוֹר שׁוּר לֹא בִּבְנֵי
קִישׁוּ הֵם אֶת דָּקֵם תּוֹרֵץ עַל
הַמּוֹחָב וְאֵת הַלֵּבִים מַתְּסִיר
אֲשֶׁה לְרִית נִיחֹץ לִידֶהָ;
בְּמִדְבָּר זֶה יִזְכָּר
2. וַיֵּצֵא אֶל הַמּוֹחָב אֶשֶׁר לִפְנֵי
יְדֵיהֶם וּבִפְרִי לֶחֶם וְלֶקֶחַ מִמֶּם
הָיוּ וְמוֹדֵם הַשְּׂמִיר וְתֵּן עַל
קִרְנוֹת הַמּוֹחָב סָבִיב;
3. וַיִּקְרָא טו, ה
וַיִּשְׁחַט אֶת בֶּן הַקִּישׁוּ אֶת
יְדֵיהֶם וְהַקִּישׁוּ בְּנֵי אֶרֶץ
הַבְּרִיחָה אֶת הָדֵם וְיִרְשָׁק אֶת
הָדֵם עַל הַמּוֹחָב סָבִיב אֶשֶׁר
פָּתַח אֹהֶל מוֹדֵעַ;

וַיִּקְרָא אֵל, ה'

שיטה מקובצת (המשך)

[illegible][illegible]

שני כי איכא תרי קראי משני צדד

מסורת הש"ס

(א) ת"כ צו פ"ח ה"א (ג) מנחות פט, (ד) פסחים פג, ת"כ שם ה"ח, ירושל' פסחים פ"ו ה"ט, (ד) ת"כ שם ה"ב, ירושל' שם, (ס) ת"כ שם ה"ד, ירושל' שם, (ו) עין רש"י וחוטפי גרשאות ובספר פנים מאירות (י) שייך לעיב, (ח) ע' לעיל כח, (ט) ויע' חו' פסחים מג: ד"ה מלך, מנחות טו: ד"ה אמר, מה ע"ה ד"ה תלמוד לומר.

שינויי גוסחאות

[א] דמן לפנים פסולין (ש"ס:); [ב] ל"ל משל דר"ע (ש"ס ובה"בש"י:); [ג] ל"ל עסיק, וכן פרש"י (שפ"ח:); [ד] ל"ל לאו בחטאת קאמינא דך כ"ל והשאר נמחק (ש"ס:); [ה] מינחא לרבנא מוזבא נמחק (ש"ס וביש"י:); [ו] ל"ל הא (ר"ב:); [ז] ואמר (ש"ס:); [ח] בחמין (ש"ס:); [ט] כנתיב' (ש"ס); [י] ודיב' דמח' (ש"ס); [יא] ל"ל שתיית עסוק צו יחא ככלל: ה"נ **מנדי** **נחטאט** **עסקין** ואסי'. כולה פרשה: **חטאט דכנז רחמנא** ל"ל. לכתוב ואס יוצא מדמה וגו': אלא ה"ק **לאו** [ב] **חטאט לתוד קאמינא**. אלא אף חטאט כשאר קדשים אשר יוצא וגו' דלא תימא חטאט לא תיפסול שכן מצינו חטאט נכנסת להיכל כחטאות הפנימיות: **מנדי איסרצו כל הקדשים** (לעיל) [לקמן] מהאי קרא לענין שיהו טעונים מריקה ושטיפה כלי מתכות שנמצאו בהן כדילפינן בפרק דס חטאט (לקמן י:); מקדש קדשים היא וסמך ליה וכל חטאט אשר יוצא ואי שאר קדשים נמי מיפסלי ל"ל למיכתב חטאט [ז] ליכתוב ואשר יוצא מדמה ש"מ חטאט דוקא קאמר: הא לא **דמיא** בו'. מסקנא דקושיא היא: אלא **חטאט יחיד**. דהא כתיב הך פרשת חטאט אכל פרשת אשם ופרשת שלמים ותודה שהן של יחידים [ד] כלפי לייא. סתם חטאט יחיד נקבה היא: לפני **הוא דאסא**. לחטאט חילונה שנכנס דמה לפנים: ה"ג **כל הענין** **הוא אינו מדבר** בו' ול"ג לפי שמצינו. ואדרבנן פליג בת"כ דמוקמינן [ה] ליה ליפסול חטאט החילונה שנכנס דמה לפנים ואמר להו אין המקרא מדבר אלא בפנימיות שדמם נכנס לפנים מזהו [ו] ואמר קרא שאס אירע בהן פסול ישרפו אבית הבירה בצורה ולא חזי לג' מתנות כמנחות [ז] כדכתיב בהאי קרא (ויקרא ו) בקדש בגש משרף שמהא שריפתה בקדש וליתן לא מעשה על אכילתן בין כשרין בין פסולין כדכתיב (סז) לא תאכל דבמקומן לא נאמר לאו על אכילתן וכחצו כאן: אמרו לו לדברין **חטאט החילונים**

ניסיב צפנים והדר ניסיב צחץ. דהא לר"א שאר דמים הנכנסין להיכל כשרין חוץ מחטאט ואשם כדקמני ממני': **כיון דאיכא חטאט ואשם**, שאס נתרצו [א] דמס דמים הפנימיים לא מצי למימר יתן צפנים ואח"כ יתן צחץ משום דמיפסלי חילונים לא פסיקא ליה.

ואת' ליפסלינהו לחילונים להכשיר פנימי' למפסלינהו צידים לא קאמר ר"א ומוטב להמתין עד שקיעת החמה ויפסלו מחליהן וישפכם לאלה: **משל דרבי עקיבא**. דמשמע ליה שאר כל הדמים ככלל כל חטאט אשר יוצא מדמה [ויקרא ו] למה הדבר דומה לתלמיד שמוג לו לרצו יין צחמין וכו': **לא צחמין אנו עסוקין**. וכיון שאני אומר לך מוזג סתם צחמין הייתי אומר לך עכשיו הנני אומר לך בין צחמין בין צלון כלומר העוסק בדבר אין רגיל להזכירו כשמדבר בו ואס מוזכרו בדעתו להוסיף אחריס עמו ואומר אף זה שהייתי עסוק בו יחא ככלל: ה"נ **מנדי נחטאט עסקין** ואסי'. כולה פרשה: **חטאט דכנז רחמנא** ל"ל. לכתוב ואס יוצא מדמה וגו': אלא ה"ק **לאו** [ב] **חטאט לתוד קאמינא**. אלא אף חטאט כשאר קדשים אשר יוצא וגו' דלא תימא חטאט לא תיפסול שכן מצינו חטאט נכנסת להיכל כחטאות הפנימיות: **מנדי איסרצו כל הקדשים** (לעיל) [לקמן] מהאי קרא לענין שיהו טעונים מריקה ושטיפה כלי מתכות שנמצאו בהן כדילפינן בפרק דס חטאט (לקמן י:); מקדש קדשים היא וסמך ליה וכל חטאט אשר יוצא ואי שאר קדשים נמי מיפסלי ל"ל למיכתב חטאט [ז] ליכתוב ואשר יוצא מדמה ש"מ חטאט דוקא קאמר: הא לא **דמיא** בו'. מסקנא דקושיא היא: אלא **חטאט יחיד**. דהא כתיב הך פרשת חטאט אכל פרשת אשם ופרשת שלמים ותודה שהן של יחידים [ד] כלפי לייא. סתם חטאט יחיד נקבה היא: לפני **הוא דאסא**. לחטאט חילונה שנכנס דמה לפנים: ה"ג **כל הענין** **הוא אינו מדבר** בו' ול"ג לפי שמצינו. ואדרבנן פליג בת"כ דמוקמינן [ה] ליה ליפסול חטאט החילונה שנכנס דמה לפנים ואמר להו אין המקרא מדבר אלא בפנימיות שדמם נכנס לפנים מזהו [ו] ואמר קרא שאס אירע בהן פסול ישרפו אבית הבירה בצורה ולא חזי לג' מתנות כמנחות [ז] כדכתיב בהאי קרא (ויקרא ו) בקדש בגש משרף שמהא שריפתה בקדש וליתן לא מעשה על אכילתן בין כשרין בין פסולין כדכתיב (סז) לא תאכל דבמקומן לא נאמר לאו על אכילתן וכחצו כאן: אמרו לו לדברין **חטאט החילונים**

כל הזבחים פרק שמיני וזבחים

פ.ב. עבשיו בין בחמין בין בצונן. דמוזג לי לישנא דיתורא [ח] הוא

עבשיו בין בחמין בין בצונן. דמוזג לי לישנא דיתורא [ח] הוא דמזיגה של חמין היו עסוקין וצא לומר ולרצות אפילו זונן: **מכדי איתרבו ב"ה הקדשים לענין מריקה ושטיפה**. מימה דלמא ר"ע סבר לה כמ"ד לקמן (דף יז:); קדשי קדשים טעונין מריקה ושטיפה ולא קדשים קלים ואתי חטאט לרצות קדשים קלים: **ת"ל ב"ה חטאת**. ל"ע צריש אלו עוצרין (פסחים מג:); דפליגי בדרשה דכל וצבורות (דף לד. ז'): **אין** **זי** אלא חטאת נקבה חטאת ובר מנין. מימה כיון דכנז ריצה חטאט צבור איתרצי ל' חטאט וזכ דאין נקבה צבור ואי הוה גרסי' איפכל ניחא [ו] מימה לרבי יוסי הגלילי דנפקא ליה מהן לא הוצא תיקשי ליה דאין לי אלא חטאט ציבור וזכ כגון שעיר דר"ח חטאט יחיד ונקבה מנין [ז]: **ותהא מחשבה פוסלת בפנים** מק"ו. מימה מה לחוץ שלא פסל צו שאר קדשים תאמר בפנים לחוץ שכן פסל צו בשר תאמר בפנים שלא פסל צו אלא דס ועוד מה לחוץ שכן נפסל כל ענין דס היוצא תאמר בפנים דאין נפסל אלא לכפר:

יוסי הגלילי ^א אפילו אתה מרבה כל היום כולו איני שומע לך אלא חטאת אין לי אלא חטאת יחיד חטאת צבור מנין ת"ל כל חטאת ואין לי אלא חטאת וזכר חטאת נקבה מנין ת"ל וכל כלפי לייא אלא אלא חטאת נקבה חטאת וזכר מנין ת"ל וכל חטאת וסבר רבי יוסי הגלילי האי קרא להכי הוא דאתא ^ב והתניא רבי יוסי הגלילי אומר (לפי שמצינו) כל הענין כולו אינו מדבר אלא בפרים הגשרפים ושעירים הגשרפים לשרוף פסוליהן אבית הבירה ולעמוד בלא תעשה על אכילתו אמרו לו חטאת שנכנס דמה לפני ולפנים מנין אמר להם ^ג הן לא הובא ^ד לדבריו דר"ע קאמר: **באתנ"י** ^ה בחטאת שקבל דמה בשני כוסות יצא אחד מהן לחוץ הפנימי כשר נכנס אחד מהם לפנים ר' יוסי הגלילי מכשיר בחיצון וחכמים ג'פסולין א"ר יוסי הגלילי מזה אם במקום שהמחשבה פוסלת בחוץ לא עשה את המשוור כיוצא מקום שאין המחשבה פוסלת בפנים אינו דין שלא נעשה את המשוור כנכנס ^ו נכנס לכפר אע"פ שלא כפר פסול דברי ר"א ר"ש אומר עד שיכפר רבי יהודה אומר יאם הכנים שונג כשר כל הדמים פסולין ^ז שנתנו ע"ג המזבח לא הרצה הציץ אלא על הטמא י"שהציץ מרצה על הטמא ויאינו מרצה על היוצא: **גב' ^ח תניא** א"ר יוסי הגלילי ק"ו ומה במקום שמחשבה פוסלת בחוץ לא פסל דם שבחוץ את שבפנים את שבחוץ א"ל הרי הוא אומר י אשר יובא מדמה אפילו מקצת דמה אמר להם ק"ו ליוצא מעתה ומה במקום שאין מחשבה פוסלת בפנים פוסל דם שבפנים את שבחוץ מקום שמחשבה פוסלת בחוץ אינו דין שיפסול דם שבחוץ את שבפנים אמרו לו הרי הוא אומר אשר יובא הנכנס פוסל ואין היוצא פוסל ותהא מחשבה בפנים פוסלת מקל וחומר ומה במקום שלא פסל דם שבחוץ את שבפנים מחשבה פוסלת בחוץ מקום שפסל דם שבפנים את דם שבחוץ אינו דין שתהא מחשבה פוסלת בפנים הרי הוא אומר ^ט ביום השלישי

שנכנס דמה לפנים מנין. שנפסלה: **אמר** להו הן לא הוצא אס דמה. כתיב גבי שעיר החטאט ששרפו בני אהרן וקאמר להו משה הן לא הוצא את דמה הא הוצא צדן שרפוה: **לדבריו דר"ע**. דמוקי ליה כהני ומרצה והולך שאר קדשי [ח] קדשים קאמר דאין לו לרצות צו אלא חטאט [ח]: **באתנ"י יא** **אחד מהס** לחוץ. חוץ לעזרה: **הפנימי כשר**. ונותן ממנו מתנותיו והקרצן עולה לו: **נכנס אחד מהן לפנים**. להיכל: **מכשיר צחיוץ**. לתת ממנו מתנותיו והקרצן כשר: **וחכמים פסולין**. וטעמיהו מפרש בגמרא: **ומה אס צמקום שהמחשבה פוסלת בחוץ**. כלומר מה צחץ שהוא מקום שהמחשבה פוסלת צו אס חישב בשחיטה ע"מ לזרוק דמה צחץ פסול: **לא עשה**. אכל מוציא מקאת הדס צחץ [ז]: **אס המשור**. צפנים כיוצא כדאמריתו הפנימי כשר. וטעמא ילפינן בגמ': **מקום שאין המחשבה פוסלת צפנים**. כלומר היכל שהוא מקום שאין מחשבה פוסלת [ז] צפנים שאס שחט ע"מ ליתן את הניתנין צחץ צפנים כשר כדאמר' בפרק כל הפסולין (לעיל ג:); אינו דין כו': **עד שיכפר**. כהני: **ואין הציץ מרצה על היוצא**. דאמרין בפרק שני (לעיל כג:); הא אינו נושא אלא עון טמא ואע"ג דפסולין שעלו לא ירדו ארצוי מיהא לא מרצו: [ז] **לא פסל דס שנחוץ אס דס שנפנים**. אס הוציא אחד מן הכוסות השני כשר: **מדמה אפילו מקלס**. מדלא כתיב את דמה. ורבי יוסי הגלילי לטעמיה דאמר האי קרא כחטאות הפנימיות כתיב ופסול דחילונה שנכנס דמה לפנים מהן לא הוצא את דמה והואו כוליה חטאט ה"ג **אמר** לן ק"ו **ליוצא מעשה**. מהשחא דלוקימתון האי קרא להכי: **הנכנס פוסל אס המשור ואין היוצא פוסל אס המשור**. דמדמה מיעוטא הוא דמה של מוצאת ולא דמה של יוצאת: **וסהא מחשבה פוסלת כו' ^א הש"ס** קצעי לה ולא גרס לה בת"כ במילתיה דרבי יוסי הגלילי דהא לדידיה נמי איכא למיבעי: **הרי הוא אומר**. במחשבת חוץ למקומו שליש דמוקמינן בפרק ז' (לעיל דף כח:); תנייה לענין חוץ למקומו ולהכי נקיע ליה בגשון שליש דאין מחשבת מקום פוסלת אלא אס כן משולש דס ובשר ואימורין כגון חוץ לעזרה שבשעת היתר הצמות מציין [ז] שלשתן צו לאפוקי מחשבת הכנסה [ז] דלאו מקום כשר ואימורין הוא: ^א **ולא [ח] סהא מחשבת חוץ למקומו פוסלת** בק"ו. ממחשבת הכנסה: **פגול זה הוא חוץ למקומו**. דאיכא דמפיק לתרוייהו מקרא אריכא דפרשת לו [ויקרא ו] ^א והאי דפרשת קדושים מהיו

עא א מיי פ"ח מהל' מעה"ק הלכה ד': **עב** בג מיי' פ"ז מהל' פסח"מ הלכה טו: **עג** ד מיי' שס הלכה טו: **עד** ה מיי' פ"א שס הלכה לד' ופ"ד מהלכות ביאת מקדש הלכה ז: **עה** ו מיי' פ"א מהל' פסח"מ הלכה לה:

- ↑ תורה אור השלם
- ↑ וְכָל חֲסֹאת אֲשֶׁר יִזְבֹּא בַקֹּדֶשׁ לֹא תֵאָכֵל בְּאֶשׁ יִשְׂרָאֵל, כִּי כֹל הַדּוּבָא אֵת דְּמָה אֵל הַקֹּדֶשׁ פְּגִיעָה אֲבֹל תֵּאָכְלוּ אֹתָהּ בַקֹּדֶשׁ בְּאֶשֶׁר צוּרִית:
יִקְרָא י, יח
וְאִם הֶאֱבֹל יֵאָבֵד מִבֶּשֶׂר וְזָבַח שְׁלֵמִיו בַּיּוֹם הַשְּׁלִישִׁי לֹא יִרְצָה וְהַקֹּרֶבִּי אֵתוּ לֹא יִחָשֵׁב לֹא מִגִּיל הַיּוֹם וְדִקְּשָׁשׁ תֵּאָבְּלֹת מִפְּנֵי עֲוֹנָה צוּרִית:
יִקְרָא ז, יח
- ↑ מוסף רש"י

כלפי לייא. שני מלות הן, כלפי הן דבר זה נוטה, הא איפכא מסתברא. לייא הוין וצביון כדכרות צפרק הירושא (בכרות נחמ' חצני לנהלא כנני לייא, מחסית צבזורים להיון הולבין (פסחים ה:); כל הענין ברולו. כל פרשה זו וכל חטאט אשר יוצא מדמה, דמוקי לה רבנן כחטאט החילונה שהכניס דמה לפנים וזה פסול שנה וקאמר רחמנא ששיקף, פליג רבי"ג ומוקי כחטאט הפנימיות, כגון פר העלם דבר של צבור אשר יוצא מדמה כמלתא אל אלא מועד לא תאכל בגש משרף, ובכשריה לא אלתעירין קרא, דהא כתיב גבויהא ושרף אסון על עצים וגו', אלא שאס נפסלה כיוצא ובעוטא, דא הכינוי ללמדן שתפרשתה כבית הבירה ולא חוץ לג', ממונת כמלתאה, וליתן ל"ת על אכילתה; שנכנס דמה לפני ולפנים מנין. לך היא פסולה: הן לא הובא. מחלמא ליה משה להאין הן לא הוצא, הא הוצא בת שריפה היא וספיר עניד דשרפוס לאתמר (פסחים צג:).

שיטה מקובצת

כיון דאיכא חטאת ואשם דבי נכנס דמן פסולין וא"ת ויתן צפנים ומה ציך אס יפסול החילון כיון דסווי ליפסול דלמרי רבנן ישפוך למה. ומירק רש"י הא דלמרי ישפוך למה היוי למה שפסל בשקיעת החמה ומוטב שפסלו שניהם ממילא בשקיעת החמה וישפטו למהה ולא מפליגן לחילון צידים: קדשים קלים מנין. מימה מיוסוף לו דהא איסרצו: כל הקדשים למריקה ושטיפה: רש"י י"ח הרי הרי הוא אויבר בו' אא"כ ששולש בדם ובשר ואומרים כגון חוין לקודיה וכו', ג"כ והלא צ"ד פירש שיהא מקום המחשב עליו משולש דס ובכשר ובמלמין כלומר כל מה שיוצא מהן לאותו מקום שפסל לפיכך אס יתבט הן להוציא לאותו מקום פוסל במחשבה והיינו חוץ, אכל צפנים אס יתיבס צו כשר כשר דמס רחמנא ולא כשר, הלכך אס יתבט צו להתיבס שס כשר. ע"כ מתלמי בספר יתן (ר"ש):

שנכנס דמה לפנים מנין. שנפסלה: **אמר** להו הן לא הוצא אס דמה. כתיב גבי שעיר החטאט ששרפו בני אהרן וקאמר להו משה הן לא הוצא את דמה הא הוצא צדן שרפוה: **לדבריו דר"ע**. דמוקי ליה כהני ומרצה והולך שאר קדשי [ח] קדשים קאמר דאין לו לרצות צו אלא חטאט [ח]: **באתנ"י יא** **אחד מהס** לחוץ. חוץ לעזרה: **הפנימי כשר**. ונותן ממנו מתנותיו והקרצן עולה לו: **נכנס אחד מהן לפנים**. להיכל: **מכשיר צחיוץ**. לתת ממנו מתנותיו והקרצן כשר: **וחכמים פסולין**. וטעמיהו מפרש בגמרא: **ומה אס צמקום שהמחשבה פוסלת בחוץ**. כלומר מה צחץ שהוא מקום שהמחשבה פוסלת צו אס חישב בשחיטה ע"מ לזרוק דמה צחץ פסול: **לא עשה**. אכל מוציא מקאת הדס צחץ [ז]: **אס המשור**. צפנים כיוצא כדאמריתו הפנימי כשר. וטעמא ילפינן בגמ': **מקום שאין המחשבה פוסלת צפנים**. כלומר היכל שהוא מקום שאין מחשבה פוסלת [ז] צפנים שאס שחט ע"מ ליתן את הניתנין צחץ צפנים כשר כדאמר' בפרק כל הפסולין (לעיל ג:); אינו דין כו': **עד שיכפר**. כהני: **ואין הציץ מרצה על היוצא**. דאמרין בפרק שני (לעיל כג:); הא אינו נושא אלא עון טמא ואע"ג דפסולין שעלו לא ירדו ארצוי מיהא לא מרצו: [ז] **לא פסל דס שנחוץ אס דס שנפנים**. אס הוציא אחד מן הכוסות השני כשר: **מדמה אפילו מקלס**. מדלא כתיב את דמה. ורבי יוסי הגלילי לטעמיה דאמר האי קרא כחטאות הפנימיות כתיב ופסול דחילונה שנכנס דמה לפנים מהן לא הוצא את דמה והואו כוליה חטאט ה"ג **אמר** לן ק"ו **ליוצא מעשה**. מהשחא דלוקימתון האי קרא להכי: **הנכנס פוסל אס המשור ואין היוצא פוסל אס המשור**. דמדמה מיעוטא הוא דמה של מוצאת ולא דמה של יוצאת: **וסהא מחשבה פוסלת כו' ^א הש"ס** קצעי לה ולא גרס לה בת"כ במילתיה דרבי יוסי הגלילי דהא לדידיה נמי איכא למיבעי: **הרי הוא אומר**. במחשבת חוץ למקומו שליש דמוקמינן בפרק ז' (לעיל דף כח:); תנייה לענין חוץ למקומו ולהכי נקיע ליה בגשון שליש דאין מחשבת מקום פוסלת אלא אס כן משולש דס ובשר ואימורין כגון חוץ לעזרה שבשעת היתר הצמות מציין [ז] שלשתן צו לאפוקי מחשבת הכנסה [ז] דלאו מקום כשר ואימורין הוא: ^א **ולא [ח] סהא מחשבת חוץ למקומו פוסלת** בק"ו. ממחשבת הכנסה: **פגול זה הוא חוץ למקומו**. דאיכא דמפיק לתרוייהו מקרא אריכא דפרשת לו [ויקרא ו] ^א והאי דפרשת קדושים מהיו